

vi skulde efterstræbe at faae at vide, og dersom jeg troede, at vi fik det bedst at vide gjennem den hemmelige Stemmegiven, Kugleaffstemningen, da vilde jeg opfordre Forsamlingen til at give den et langt større Spillerum, end her er givet og indrømme den i alle Sager. Det havde været mit Haab, at man kunde være blevet staaende ved Paragraphen saaledes som den var iffor, fordi jeg haabede, at man efterhaanden var bleven vant til at lade denne Paragraphs Bestemmelse, Kugleaffstemning, gaae i Glemmebogen. Det gjør mig ondt, at det ikke er lykkedes, og at man derfor har maattet være betænkt paa at gaae en anden Vej, ved at indskrænke den hemmelige Stemmegivning saa meget som muligt. Der er kommet et Forslag fra min ærede Ven, der sidder lige overfor mig (Gleerup), og en anden Rigsdagsmand, hvorved de ærede Herrer, dersom det gaaer igjennem, efter min Formening, uden at de Herrer vide det, tvinge os til hyppigt at bruge Kugleaffstemning. Den ene af de Herrer siger, at han griber til den hemmelige Stemmegivning med Modbydelighed, og den anden siger, at han synes ikke meget derom, men jeg siger, at de begge to, uden ret at vide det, ved deres Forslag føre den hemmelige Stemmegivning, saaledes ind i Salen, at der efterhaanden ikke vil blive meget Andet tilbage end Valget mellem enten at antage den heelt og i alle Sager, eller at forkaste den heelt. Det er det, vi vilde faae at afgjøre. Jeg slutter mig derfor til dem, der forsøge paa at forkaste den heelt, og det skulde smerte mig inderligt, om den nogenstunde blev antagen heelt, thi jeg troer ikke, at jeg skulde kunne være Medlem af nogen Forsamling, hvori den saaledes var vedtagen. Den sidste ærede Taler's Foredrag klang for mig — maastee tager jeg feil — som om han i det Hele taget yndede den hemmelige Stemmegivning, og det maatte han næsten, siden han sagde, at det var den, der med størst Sikkerhed gav Udtrykket for Thingets egentlige Mening. Jeg veed ikke, om jeg har forstaaet den ærede Taler rigtigt?

Minister Clausen: Min Mening er at stemme for Nr. 61 og 62, principalliter for det første, og subssidiært for det andet.

Ischering: Hvad da altsaa disse Forslag angaaer, da har den ene af de Herrer Forslagsstillere sagt forrige Gang, og gjentaget idag, at det er ved de vigtige Leiligheder, at man ved hemmelig Stemmegivning skal give Majoriteten Frihed ligeoverfor den støende Hob. Men troer da den ærede Forslagsstiller, at ved en saadan Stemmegivning en Majoritet kan træde op mod en støende Hob? Man kan drive den støende Hob bort med Kugler, men det er ikke med Stemmegugler (Hør!); Skal man drive den støende Hob bort, da skal det være just ved en kraftig Udtalelse i det saresfulde Dieblik; just i det Dieblik gjælder det om, at Ingen kryber i Skjul. Troer man, at den Præsident, som sad paa Stolen, da Morterne trængte sig frem, havde afværget Mordet paa sig, ved at krybe under Stolen, nei! han saae dem i Dinene, og de vege tilbage. Der er Forskjellen paa den hemmelige Stemmegivning og den offentlige. Han kunde have bevaret Præsidenten, det vil sige, Manden, som sad paa Præsidentstolen, ved at krybe under Bordet, men han havde da som Præsident ikke bevaret Thingets Værdighed og faaet den raade Hob til at føle, at der dog var en Myndighed, for hvilken den skulde vige tilbage, en Myndighed, som repræsenterede Folket i dets Heelhed. Man har anført — jeg gjør her et Spring i Foredraget — man hør anført Apostlen Petrus, men have vi kjendt hans Liv saa længe, at vi vide, om han maastee var opdragen ved hemmelig Stemmegivning, saa at han ikke vidste i det afgjørende Dieblik at finde sig ulrette. Dersom han havde været vant til at see, at man skulde staae ved sin Mening og staae ved sine Benner, thi ogsaa herom gjælder det, mon han da var vegen fra sin bedste Ven? Man siger, at man skal gaae i sig selv, men hvem veed, om man gaaer i sig selv, naar man putter en lille Kugle ind i et Hul, og derved afgjør maastee en heel Nations Skjæbne? Skal man lade denne lille, usle Kugle, som Mænd ikke tør kjende sig ved, have en større Myndighed, en større Magt, end den offentlige Stemme? Mine Herrer! dersom det Dieblik skulde komme, at Danmarks Skjæbne beroede, paa, at en Mand kryber hen til Kassen og skjuler sin Kugle, saa Ingen seer den, saa er Danmark